

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudkyně JUDr. Ing. Petry Kamínkové, Ph. D., LL. M., v právní věci

žalobce **JUDr. M. A., MJur,**
bytem xxx,

proti
žalovanému **Hlavnímu městu Praha,**
se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2/2,

v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícího v provedení odstranění motorového vozidla z vozovky

t a k t o:

I. Zásah žalovaného spočívající v odtažení vozidla žalobce, modelu Škoda Octavia, registrační značky xxx, dne xxx v 21:05 hodin v ulici Xxx, Praha xxx, byl nezákonný.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 20 650 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal proti Magistrátu hl. m. Prahy určení, že zásah provedený strážníkem Městské policie hl. m. Prahy dne 30. 4. 2022 spočívající v nařízení odtahu vozidla RZ xxx z ulice Xxx v Praze xxx pro důvodné podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odstavce 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za současné aplikace ustanovení § 12 odstavce 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, byl nezákonný. Následně žalobce upravil a doplnil svůj požadavek o určení, že žalované Hlavní město Praha nezákonně zasáhlo do práv žalobce tím, že v rozporu s ustanovením § 19b zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nešetřilo vlastnické právo žalobce a přeneslo na něj náklady na odstranění jeho vozidla ze zabrané pozemní komunikace.

Rozhodné skutkové okolnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

2. Dne 30. 4. 2022 ve 21:05 hodin strážník Policie hl. m. Prahy, která je orgánem žalovaného, zjistil, že vozidlo žalobce - model Škoda Octavia (RZ xxx) - stojí v ulici Xxx v Praze xxx v rozporu s právními předpisy.

3. Z oznámení o podezření ze spáchaného přestupku vyhotoveného strážníkem s identifikačním číslem 2679 plyne, že se tímto jednáním měl řidič vozidla dopustit přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V návaznosti na podezření z přestupku strážník pokynul k odstranění vozidla z vozovky.

4. Z oznámení o podezření ze spáchaného přestupku, jakož i z protokolu o odtahu vozidla č. xxx vydaného Správou služeb hl. m. Prahy dne 11. 5. 2022, plyne, že k odtahu vozidla mělo dojít na základě ustanovení § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu, a to po zjištění přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 27 odst. 1 písm. s) téhož zákona.

5. Žalobce byl nucen vozidlo vyzvednout na odtahovém parkovišti a na místě zaplatit částku 6 250 Kč, aby mu vozidlo mohlo být vráceno. O podezření ze spáchání přestupku byl žalobce informován tak, že oznámení našel po 11 dnech po odtahu za stěračem vozidla.

Žalobní body

6. Žalobce v podané žalobě namítl, že pokyn k odstranění vozidla z pozemní komunikace představuje zásah do vlastnického práva žalobce, když k zásahu neexistoval právní důvod. Až do dne podání žaloby žalobce neobdržel žádnou písemnost od příslušného správního orgánu týkající se podezření z přestupku, takže okolnosti již provedeného zásahu mu nebyly vůbec objasněny. Závěr o spáchání přestupku podle § 125c odstavce 1 písm. k) zákona o silničním provozu je samostatný vůči závěru o právním důvodu zásahu podle § 45 odstavec 4 téhož zákona.

7. Žalobce namítl, že k předmětnému přestupku nedošlo. Podle ustanovení § 27 odstavec 1 písm. s) zákona o silničním provozu je zakázáno stát a zastavit na „jiných místech, kde by tím byla obrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel“. Tato podmínka nebyla splněna, protože žalobce parkoval ihned za nejbližším vozidlem v zástupu vozů, které všechny stály na šterku za okrajem vozovky ve slepé ulici lemované rodinnými domy, kde to právní předpisy nezakazují. Pokud vozidlo nepředstavovalo překážku provozu, neměli strážníci městské policie právo rozhodnout o odtahu vozidla. Podle ustanovení § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu má strážník v případě překážky pouze možnost rozhodnout o odtahu. Strážníci tak v posuzované věci nezvolili šetrnější řešení a nepřiměřeně zasáhli do vlastnického práva žalobce.

8. Závěrem podané žaloby žalobce zdůraznil, že zásah do jeho vlastnického práva byl zhoršen tím, že nebyl nikým informován nejen o domnělé existenci překážky provozu, ale ani o odtahu vozidla. Protože se žalobce o odtahu nedozvěděl dříve než o jedenáct dní později, navýšil se poplatek za odstavení odtaženého vozidla na odtahovém parkovišti o částku 4 350 Kč.

Vyjádření žalovaného

9. Žalobce v podané žalobě zdůvodnil věcnou příslušnost městského soudu rozhodujícího ve správním soudnictví a pasivní legitimaci žalovaného. Pasivní legitimaci žalovaného Magistrátu hl. m. Prahy pak žalobce určil podle § 83 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož jde-li o zásah ozbrojeného bezpečnostního sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaný správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, tedy dle názoru žalobce je v daném

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

případě dána pasivní legitimace Magistrátu hlavního města Prahy, provedl-li zásah strážník Městské policie hl. m. Prahy.

10. K uvedenému soud konstatuje, že podle ustanovení § 83 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.

11. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014 - 53, dostupného stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu též online na www.nssoud.cz, platí, že (i) „V řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (§ 82 a násl. s. ř. s.) je třeba vykládat § 83 s. ř. s. tak, že soud na základě tvrzení žalobce, eventuelně doplněného na výzvu soudu, a s přihlédnutím k dalším informacím, které má soud případně k dispozici, po právní stránce posoudí, kterému správnímu orgánu je s ohledem na tato tvrzení přičitatelné jednání, jež má být podle žalobce nezákonným zásahem“; (ii) „Liší-li se tento závěr soudu od projevu vůle žalobce označujícího žalovaného, upozorní soud žalobce na svůj závěr a vyzve jej, aby případně reagoval úpravou označení žalovaného. Pokud žalobce i poté, co byl soudem upozorněn na jiný právní závěr soudu ohledně otázky, kdo má být v dané věci žalovaným, setrvá na svém původním náhledu na tuto otázku a nezpůsobí patřičně označení žalovaného a návrh výroku rozhodnutí soudu [§ 84 odst. 3 písm. d) s. ř. s.], nemůže být jeho žalobě vyhověno.“

12. V souladu s uvedeným usnesením rozšířeného senátu NSS soud vyzval na základě vyjádření žalobcem označeného žalovaného (Magistrátu hl. m. Prahy) žalobce, aby sdělil, zda se ztotožňuje s hodnocením otázky, který správní orgán má být žalovaným v řízení o podané žalobě, a souhlasili s tím, že za žalovaného bude považováno Hlavní město Praha, uvedený subjekt označí jako žalovaného. Žalobce tak učinil písemností ze dne 25. 8. 2022.

13. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě dne 29. 7. 2022 uvedl, že strážníci městské policie rozhodli o odstranění vozidla žalobce dne 30. 4. 2022 poté, co se na místo samé dostavili na základě telefonického oznámení organizátorů společenské akce „XXXXXXX“, která se měla konat v nedalekém parku Xxx v Xxx. Organizátor akce předložil platné opatření obecné povahy vydané Městskou částí Praha 2 dne 24. 3. 2022, ze kterého vyplývá, že v době od 30. 4. 2022 od 6:00 hodin až do dne 2. 5. 2022 do 14:00 hodin byla na přilehlých pozemních komunikacích (včetně místa parkování žalobce) stanovena přechodná úprava provozu spočívající v osazení přenosného dopravního zařízení B-28 „Zákaz zastavení“ s dodatkovou tabulkou E-13 „Mimo XXXXXXXX od 30. 4. 2022 do 2. 5. 2022“. Dopravní značení tohoto záboru bylo podle přiložené fotodokumentace umístěno v místě odstranění vozidla v zákonem stanoveném předstihu a provozovatelům dotčených vozidel byla zachována lhůta nejméně třinácti hodin od počátku platnosti dopravního značení k možnosti přeparkování.

14. Vozidlo žalobce se nacházelo na nezpevněné krajnici pozemní komunikace v působnosti dopravní značky B-28 a zároveň nebylo vozidlem, pro které byla dodatkovou tabulkou stanovena výjimka. Vozidlo zároveň tvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci, neboť svým umístěním bránilo vjezd a stání vozidel organizátorů oprávněných ze záboru části pozemní komunikace a bylo tak způsobilé ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemní komunikaci, tvořilo tedy překážku provozu ve smyslu ustanovení § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu. Tím bylo založeno oprávnění strážníka městské policie rozhodnout o odstranění vozidla podle § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu na náklad jeho provozovatele.

15. Žalovaný zdůraznil, že mimo výše uvedené vzniklo podezření ze spáchání přestupku řidičem vozidla, který porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a stal se podezřelým ze spáchání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

přestupku podle § 125c odstavec 1 písm. k) téhož zákona. Otázka přestupku však není předmětem posouzení zákonnosti namítaného zásahu, nicméně z doložené evidence přestupků je zřejmé, že vozidlo žalobce na místě parkovalo v rozporu s pravidly provozu na pozemních komunikacích opakovaně. V daném případě však naléhavost situace vedoucí k odstranění vozidla byla zvýšena tím, že vozidlo žalobce bránilo oprávněnému vjezdu vozidla spolupořadatele dané společenské akce a tvořilo tak překážku provozu na pozemních komunikacích.

Další podání účastníků řízení

16. V replice ze dne 25. 8. 2022 žalobce reagoval na argumentaci žalovaného tvrzením, že žalovaný nedoložil, a ve skutečnosti ani nechce tvrdit, že důvodem pro odstranění vozidla byla bezpečnost provozu ve smyslu § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu. K ověření, zda vozidlo ohrožovalo bezpečnost nebo plynulost provozu, žalovaný nenavrhl žádný důkaz, který by jeho tvrzení podporoval. Podle názoru žalobce měl žalovaný k vozidlu přistupovat jako k dočasné překážce ve smyslu § 19b zákona o pozemních komunikacích. Byť vozidlo stálo na místě záboru, nemělo být odtaženo na náklady provozovatele a nebyl naplněn žádný ze zákonných důvodů, pro který by žalovaný mohl rozhodnout o odstranění vozidla na náklady provozovatele. Vyjádření žalovaného jen podtrhuje neochotu správního orgánu šetřit práva žalobce a předcházet škodám, když není spravedlivé, aby následky jeho nekonání nesl osobně žalobce.

17. Žalovaný ve vyjádření ze dne 18. 10. 2022 poukázal na to, že závěr o tom, že vozidlo žalobce tvořilo v době jeho odstranění z pozemní komunikace překážku provozu, vyplývá z vyjádření zásahu přítomných strážníků městské policie. V daném případě není rozhodné, zda skutečně došlo k narušení bezpečnosti nebo plynulosti provozu, ale postačí, že překážka provozu je způsobila tento provoz na pozemních komunikacích narušit. Vozidlo žalobce se nacházelo v záboru určeném pro parkování oprávněných osob. Vozidlo parkující v zákazu zastavení, navíc v místě samém, může vytvořit překážku provozu na pozemních komunikacích už proto, že zákonem požadovaný průjezdní profil jízdního pruhu širokého tři metry pro každý směr jízdy není v takovém případě zachován.

Řízení před soudem

18. Městský soud v Praze zamítl žalobu jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 15. 12. 2022, č. j. 11 A 26/2022 – 39. Soud dospěl k závěru, že žalovaný nepostupoval v rozporu se zákonem o silničním provozu, když určil, že vozidlo žalobce představovalo překážku provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 2 písm. ee) daného zákona. Pro aplikaci § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je rozhodné, zda vozidlo tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci či nikoliv, jelikož pouze v tom případě je policista nebo strážník obecní policie oprávněn dát pokyn k jeho odstranění. Žalobcovovo vozidlo se nacházelo na nezpevněné krajnici pozemní komunikace v působnosti dopravní značky B-28 „*zákaz zastavení*“ a zároveň nebylo vozidlem, pro které byla stanovena výjimka dodatkovou tabulkou. Žalobcovovo vozidlo zároveň tvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci, neboť svým umístěním bránilo vjezdu a stání vozidel organizátorů společenské akce XXXXXXXX, kteří k němu byli oprávněni na základě záboru části pozemní komunikace.

19. Žalobce napadl rozsudek Městského soudu v Praze včasnou kasační stížností, v níž namítl nepřezkoumatelnost rozsudku pro nesrozumitelnost odůvodnění a nesouhlasil s posouzením soudu a jeho výkladem pojmu „*překážka v provozu*“. Neoprávněně stojící vozidlo netvoří dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2005, č. j. 8 Aps 1/2005-82, publikovaného pod č. 932/2006 ve Sbírce NSS, bez dalšího překážku provozu. Pro odstranění jeho vozidla chyběl zákonný důvod. Strážník městské policie dle svého vyjádření nařídil odstranění vozidla v souladu s § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu. Legitimním důvodem pro odstranění vozidla však není jeho stání v dočasném zákazu zastavení, ale skutečnost, že mělo tvořit překážku provozu. Žalovaný

od počátku tvrdil, že důvodem odtahu byl zábor svědčící třetí osobě. Důvodem odtahu bylo tedy to, že třetí osoba nemohla na daném místě zaparkovat. Pokud bylo účelem opatření obecné povahy ze dne 24. 3. 2022 zakázat parkování vozidlům v místech, kde měly v tu dobu parkovat třetí osoby, nemělo to nic společného s bezpečností a plynulostí provozu. Ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu proto nemělo být na daný případ použito.

20. Nejvyšší správní soud o podané kasační stížnosti rozhodl rozsudkem ze dne 24. 7. 2023, č. j. 9 As 40/2023 – 50, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, když shledal kasační stížnost důvodnou a uzavřel, že městský soud bude povinen posoudit, zda-li k odtahu vozidla došlo, jelikož představovalo překážku provozu dle § 45 odst. 1 a 4 zákona o silničním provozu, nebo proto, že porušovalo dočasný zákaz zastavení dle § 19a zákona o pozemních komunikacích. Pro takové posouzení mohou být relevantní případné další důkazy, typicky protokol o odtahu vozidla.

Ústní jednání

21. K ústnímu jednání dne 15. 12. 2022 se žalobce nedostavil. Svoji nepřítomnost včas omluvil sdělením, že mu v účasti brání rodinné povinnosti. Pro případ, že by soud nevyhověl omluvě a žádosti o odročení jednání, poskytl soudu další vyjádření, v němž uzavřel, že nikdy nechtěl svým parkováním ohrozit ostatní účastníky silničního provozu. Až do současné doby mu nebylo odůvodněno, proč došlo k odtažení jeho vozidla. Postup žalovaného nelze akceptovat z toho důvodu, že jeho organizační složky nevykonaly žádnou snahu žalobce o nově vzniklé situaci dodatečně informovat a šetřit tím jeho ústavou zaručené vlastnické právo. Žalovaná dosud neposkytla žádný důkaz o tom, že žalobce vozidlo na místě zaparkoval až po umístění informace o záboru. Soud vyhodnotil žádost žalobce o odročení jednání jako nedůvodnou. Jeho omluva byla včasná, nicméně nebyla shledána důvodnou, když žalobce nijak neupřesnil, nedoložil ani neosvědčil, co je důvodem jeho nepřítomnosti, respektive v čem „rodinné povinnosti“ právě v den jednání soudu, o němž byl vyrozuměn s dostatečným časovým předstihem již 23. 11. 2022, spočívají.

22. Zástupce žalovaného správního orgánu u jednání soudu zdůraznil podle něho důležitou okolnost, totiž že jednáním žalobce nemuselo dojít až k následku vzniku překážky v provozu na pozemních komunikacích, ale postačovalo, že jednání žalobce bylo způsobivé takovou překážkou být. Z fotodokumentace je zřejmé, že překážka provozu potenciálně vzniknout mohla, když vozidlo zaparkované na krajnici vytvořilo zúžený jízdní profil. Přes osazení místa přenosnou dopravní značkou *Zákaz zastavení* žalobce znemožnil parkování vozidel s výjimkou a tím hrozila situace, kterou zákon pro odtah vozidla předpokládá, tj. vozidlo tvořilo překážku provozu a bylo nezbytné přikročit k jeho odtahu. Ze spisu je zřejmé, že žalobce na stejném místě parkoval dlouhodobě již v minulosti i přes stále dopravní značení *Zákaz zastavení*, tj. i za normálních okolností a bez dočasné úpravy zmíněným opatřením obecné povahy porušoval zákaz zastavení. Vozidlo tvořilo překážku provozu, protože nebyl zachován dostatečně široký průjezdní profil. V místě akce byl zvýšený provoz a vozidlo žalobce znemožňovalo cíl záboru, takže šlo o legitimní důvod pro odtah vozidla.

23. Soud u jednání dne 15. 12. 2022 provedl důkaz výpisem z evidence přestupků žalobce, z něhož zjistil, že vozidlo žalobce má celkem devět záznamů v evidenci, z toho čtyřikrát se jednalo o přestupek žalobce spočívající v zastavení a stání na místě s dopravním značením *Zákaz zastavení*, a to ve dnech 12. 11. 2021, 5. 1. 2022, 21. 3. 2022 a 30. 4. 2022. Soud dále provedl dokazování fotodokumentací, informací Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního o předmětném pozemku parcelní číslo 4230/2, opatřením obecné povahy ze dne 24. 3. 2022, č. j. MCP2/138567/2022/ODUR/Bl, žádostí vedoucí odboru kanceláře starostky Městské části Praha 2 ze dne 23. 3. 2022 o povolení zvláštního užívání komunikace a vyjádřením hlídkového útvaru Městské policie hl. m. Prahy ze dne 22. 5. 2022 ke stížnosti žalobce. Soud vyslechl u jednání svědka Z. P., jenž byl jedním ze zasahujících strážníků. Svědek omluvil neúčast druhého předvolaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

svědka P. K. a k věci po poučení uvedl, že v první řadě odkazuje právě na písemné vyjádření zpracované ke stížnosti žalobce. Odtah vozidla byl realizován na základě žádosti organizátorů akce, kteří z hlediska povoleného záboru požadovali, aby lokalita byla prázdná, bez parkujících vozidel. Obvykle v podobných situacích strážníci po kontrole vozidla na základě vlastní iniciativy kontaktují provozovatele či řidiče vozidel, aby si vozidla přemístili, ale v případě nyní posuzovaném na vozidle žádný kontakt nebyl nalezen a kontrolou v informačních systémech bylo zjištěno, že provozovatel vozidla má trvalé bydliště mimo Prahu. Strážníci vyhodnotili situaci z hlediska územního záboru a zaevidovali přestupek, otázkou dalších možností, jak informovat provozovatele vozidla, se již blíže nezabývali, protože to dělá vyhrazené oddělení.

24. Po vrácení věci Nejvyšším správním soudem městský soud nařídil ústní jednání na den 7. 12. 2023, při němž žalobce na podané žalobě setrval, uznal, že nešťastně zaparkoval vozidlo v rozporu s právními předpisy, nicméně poukázal na neutěšenou dopravní situaci v Praze s tím, že právo má zjevně slabé nástroje na její zlepšení. Zásah strážníků není přezkoumatelný, protože pokud by vyhodnotili, že je třeba postupovat podle § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu, museli by prokázat hrozbu či existenci překážky v provozu, takové důkazy ve spisu založeny nejsou. Pokud by věc posuzovali podle § 19b zákona o pozemních komunikacích, pak náklady odstranění vozidla na žádost pořadatele společenské akce jdou za objednatelem akce a nikoli za žalobcem. Žalobce poukázal na nekonzistentnost tvrzení a postupu žalovaného, protože tvrdí-li, že společenská akce v dané věci zvyšovala závažnost situace, je to zjevně skutečný důvod odtahu, protože až do doby konání společenské akce to nikdy problém nebyl, vozidlo nikdy odtahováno nebylo a žalobci byly ukládány „pouze“ pokuty. Proto má žalobce za to, že zákonný důvod k odtahu naplněn nebyl.

25. Zástupce žalovaného setrval na názoru, že protiprávně zaparkované vozidlo žalobce tvořilo překážku provozu na komunikaci, o čemž svědčí důkaz o zúženém průjezdném profilu ulice v místě parkování a vyjádření zasahujících strážníků. Ti ostatně nikdy netvrdili, že rozhodli o odtahu vozidla na žádost provozovatele akce, ale pouze z důvodu vyššího stupně ohrožení plynulosti provozu. Možnost navrácení vozidla v dané situaci nebyla na místě, protože by bylo nutné vrátit vozidlo do místa zákazu parkování (značka B-28). Podle žalovaného je důležité pouze to, zda vozidlo bylo způsobilé tvořit překážku provozu, strážníci pouze využili svého oprávnění podle zákona a zásah tak byl zákonný.

26. Soud na základě provedeného důkazu svědeckou výpovědí vyhodnotil žalovaným navrženou svědeckou výpověď druhého na místě zasahujícího strážníka P. K. za nadbytečnou a dokazování tímto důkazem ukončil (ustanovení § 52 odstavec 1 s. ř. s.), neboť již neměl pochybnosti o skutkovém základu posuzované věci. Věc soud posoudil takto:

27. Městský soud je právním názorem, jenž byl vyjádřen v uvedeném zrušujícím rozsudku NSS vázán (ustanovení § 110 odst. 3 s. ř. s.), proto znovu posoudil důvodnost podané žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného a rozhodoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (ustanovení § 87 odstavec 1 s. ř. s.).

Posouzení důvodnosti žaloby soudem

28. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.

29. Žaloba je důvodná.

Právní rámec

30. Podle § 125c odstavec 1 písm. k) zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

31. Podle § 27 odstavec 1 písm. s) zákona o silničním provozu řidič nesmí zastavit a stát na jiných místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

ostatních vozidel.

32. Podle § 12 zákona o pozemních komunikacích jsou součástí dálnice, silnice a místní komunikace a) všechny konstrukční vrstvy vozovek a krajnic, odpočívky, stavby a technická a jiná zařízení určená k provádění kontrolní činnosti při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, přidružená a přídatné pruhy, včetně zastávkových pruhů linkové osobní dopravy, b) mostní objekty (nadjezdy), po nichž je komunikace vedena, včetně chodníků, revizních zařízení, ochranných štítů a sítí na nich, strojní vybavení sklopných mostů, ledolamy, propustky, lávky pro chodce nebo cyklisty, c) tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky, d) svislé dopravní značky, zábradlí, odrazníky, svodidla, pružidla, směrové sloupky, dopravní knoflíky, staničníky, mezníky, vodorovná dopravní značení, dopravní ostrůvky, odrazné a vodící proužky a zpomalovací pruhy, a e) únikové zóny, protihlukové stěny a protihlukové valy, pokud jsou umístěny na silničním pozemku.

33. Podle § 19a zákona o pozemních komunikacích silniční správní úřad opatřením obecné povahy dočasně zakáže nebo omezí stání nebo zastavení silničních vozidel na místní komunikaci nebo průjezdním úseku silnice nebo na jejich části, je-li to nezbytné z důvodu zajištění bezpečnosti státu, veřejného pořádku, bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, stavebních prací nebo údržby nebo z důvodu přírodních katastrof nebo jiných mimořádných událostí a odstraňování jejich následků. V opatření obecné povahy silniční správní úřad stanoví rovněž přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích podle zvláštního právního předpisu. Dočasně zakázat nebo omezit stání nebo zastavení silničních vozidel na pozemních komunikacích podle odstavce 1 lze také opatřením obecné povahy vydaným na návrh, který musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat vymezení rozsahu zákazu nebo omezení zastavení nebo stání, jeho předpokládanou délku a popis skutečností prokazujících naplnění důvodu podle odstavce 1. Podle odstavce 4 téhož ustanovení bylo-li dočasně zakázáno nebo omezeno stání nebo zastavení silničních vozidel podle odstavců 1 až 3, musí být příslušná dopravní značka na pozemní komunikaci umístěna a) nejméně 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení, nebo b) bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti opatření obecné povahy, není-li možné dodržet lhůtu podle písmene a).

34. Podle § 19b zákona o pozemních komunikacích platí, že je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí. Bylo-li dopravní značení na pozemní komunikaci umístěno alespoň 7 dní před prvním dnem dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel, nese náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel; to neplatí, prokáže-li závažné důvody, které mu znemožnily vozidlo včas odstranit. Nenesou-li náklady na odstranění, odstavení a vrácení silničního vozidla jeho provozovatel, nese je v případě dočasného zákazu nebo omezení přijatého na návrh podle § 19a odstavec 2 navrhovatel.

35. Podle § 45 zákona o silničním provozu ten, kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích, musí ji neprodleně odstranit; neučiní-li tak, odstraní ji na jeho náklad vlastník pozemní komunikace. Není-li možno překážku provozu na pozemních komunikacích neprodleně odstranit, musí ji její původce označit a ohlásit policii. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení platí, že je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

nebo strážník obecní policie, přičemž jde-li o dálnici, zajistí odstranění vozidla na výzvu policisty některá z osob uvedených v odstavci 1; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.

36. Ustanovení § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu za překážku provozu na pozemních komunikacích označuje vše, co by mohlo ohrozit bezpečnost nebo plynulost provozu na pozemních komunikacích, například náklad, materiál nebo jiné předměty, vozidlo ponechané na pozemní komunikaci nebo závady ve sjízdnosti pozemní komunikace.

Posouzení důvodnosti žalobní argumentace

37. V prvé řadě soud považuje za potřebné předeslat, že podanou žalobu posuzoval z hlediska splnění zákonných předpokladů, za nichž se může účastník řízení domáhat žalobou ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. Žalobce takto svoji žalobu formálně označil, proto soud posuzoval, zda zákonem stanovené podmínky vyslovení ochrany soudu před nezákonným zásahem byly splněny.

38. Soudní řád správní dává v ustanovení § 82 a následujících s. ř. s. možnost každému, kdo tvrdí, že byl přímo dotčen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou domáhat ochrany proti němu nebo určení, že zásah byl nezákonný. Žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky.

39. Z citovaného ustanovení soudního řádu správního lze dovodit, že pro závěr o tom, že žalobce je k podání žaloby aktivně legitimován, je třeba splnit následující předpoklady (obdobně klasifikuje uvedené předpoklady NSS v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65): Žalobce musí tvrdit, že byl přímo 1) zkrácen na svých právech 2) nezákonným 3) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím 4), byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo 5). Není - li třeba jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a následujících s. ř. s. soudem poskytnout.

40. V nyní souzené věci lze za samotný zásah považovat konkrétní jednání žalovaného prostřednictvím strážníků městské policie, kteří rozhodli o odstranění daného vozidla z pozemní komunikace z důvodu, že předmětné vozidlo tvořilo překážku provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu. Není sporu o tom, že zásah v době podání žaloby - a tím méně v době vydání rozhodnutí soudu - již netrval. Žalobce se podle žalobního návrhu domáhal určení, že zásah byl nezákonný.

41. Ještě dříve, než soud přikročil k posouzení věci samé, přezkoumal splnění zákonných podmínek přípustnosti podání zásahové žaloby, jak je vymezuje ustanovení § 84 odst. 1 a § 85 s. ř. s., spočívající v její včasnosti a řádném vyčerpání opravných prostředků.

42. Podle uvedených ustanovení zákon rozlišuje subjektivní lhůtu, jež činí dva měsíce ode dne, kdy se žalobce o nezákonném zásahu dozvěděl, a objektivní lhůtu, jež činí dva roky od okamžiku, kdy k zásahu došlo. Žalobce v podané žalobě uvedl, že k nezákonnému zásahu došlo dne 30. 4. 2022, žaloba byla podána elektronicky prostřednictvím datové schránky a soudu doručena dne 6. 6. 2022, tedy v zákonné dvouměsíční lhůtě.

43. Zákon o silničním provozu, neobsahuje žádnou právní úpravu, týkající se možných opravných prostředků proti rozhodnutí o provedení odtahu vozidla podle § 45 odst. 4 tohoto zákona, proto má soud za to, že i uvedená podmínka přípustnosti podání zásahové žaloby byla v posuzované věci splněna.

44. V dalším kroku své přezkumné činnosti se Městský soud v Praze zabýval otázkou, zda postup strážníků městské policie byl v souladu se zákonem a zda jej lze považovat za postup zákonný a respektující veřejná subjektivní práva žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

45. Žalobní argumentace podstatu nyní projednávané věci zužuje na dvě klíčové otázky, tj. zda žalovaný (na místě zasahující strážník městské policie hl. m. Prahy) postupoval v rozporu se zákonem o silničním provozu při určení toho, zda zaparkované vozidlo představuje „překážku provozu na pozemních komunikacích“ ve smyslu § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu, když dospěl k závěru, že se o překážku provozu na pozemních komunikacích jednalo, a proto dokončil postup pro odstraňování překážek provozu na pozemních komunikacích podle § 45 odst. 1 a odst. 4 zákona o silničním provozu vydáním rozhodnutí o odtahu předmětného vozidla. A dále, zda bylo zvolené řešení přiměřené a zda nebylo možno užít k právům žalobce šetrnější řešení.

46. Citovaný § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu stanoví, že „je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie, přičemž jde-li o dálnici, zajistí odstranění vozidla na výzvu policisty některá z osob uvedených v odstavci 1; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.“

47. Smyslem a účelem zákona o silničním provozu je především stanovit základní pravidla pro zabezpečení ochrany veřejného účelu, kterým je bezpečný a plynulý provoz na pozemních komunikacích. Ustanovení § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu koncipuje objektivní odpovědnost toho, kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích tak, že stanovuje tomuto subjektu povinnost překážku neprodleně odstranit a neučiní-li tak, povinnost uhradit náklady na její odstranění vlastníku pozemní komunikace [srov. k tomu např. náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/03 ze dne 6. 11. 2003 (publikovaný pod zn. N 128/31 ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 149 a dostupný rovněž na <http://nalus.usoud.cz>), nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 12. 2014, č. j. 31 A 11/2014 - 44]. V této věci stěžejní ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu pak představuje ustanovení speciální, které určuje subjekty oprávněné k vydání příkazu k nucenému odtahu vozidla. Důvodem vydání takového pokynu k nucenému odtahu vozidla může být jak porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích, tak také ochrana veřejného zájmu na průjezdnosti pozemní komunikace bez ohledu na zavinění. Pro aplikaci ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu přitom není rozhodné, zda provozovatel spáchal přestupek či správní delikt nebo zda převáží veřejný zájem na průjezdnosti pozemní komunikace, protože toto ustanovení zakládá odpovědnostní vztah na principu odpovědnosti objektivní. Pro aplikaci citovaného § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je však rozhodné, zda vozidlo tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci či nikoliv, neboť pokud tomu tak je, „policista nebo strážník obecní policie“ je oprávněn rozhodnout (lépe řečeno dát pokyn či nařídit) o jeho odstranění.

48. Obecně tak lze říci, že zvýšené riziko odtahu vozidla hrozí tehdy, když brání provozu nebo užívá parkovací místo neoprávněně, tedy přes blíže specifikovaný zákaz parkování. Tato podmínka byla v posuzované věci splněna. Z výše uvedeného je pak zřejmé, že daná rozhodovací činnost policisty (nebo strážníka obecní policie) na místě se skládá ze dvou vzájemně navazujících fází, neboť musí nejdříve rozhodnout o tom, zda vozidlo vůbec tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci ve smyslu § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, a (v případě kladné odpovědi) rozhodnout o způsobu odstranění takového vozidla a kdo jej vykoná.

49. Podle § 27 odst. 1 písm. s) zákona o silničním provozu je zakázáno stát a zastavit „na jiných místech, kde by tím byla obrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel.“ Podle názoru žalobce okolnosti domnělého přestupku (ul. Xxx č. p. xxx, Praha xxx) nesplňují podmínku výše zmíněného ustanovení, tedy existenci ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Jde o slepou ulici lemovanou rodinnými domy, kde na obou stranách vozovky běžně stojí vozidla. Vozovka je v těchto místech široká sedm metrů, vozidlo žalobce je široké 1,8 metru a stálo na okraji vozovky. I při zachování bezpečné vzdálenosti jednoho metru proto ostatní vozidla měla stále k dispozici 4,2 metru vozovky.

50. Městský soud v Praze na základě výše uvedeného nejprve přistoupil k posouzení, zda aplikovaná právní kvalifikace jednání žalobce je v souladu se skutkovým stavem zjištěným strážníky

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

na místě, zejména pak, zda naplňuje zákonné vymezení ustanovení § 2 písm. ee) zákona o silničním provozu, tedy zda je předmětné vozidlo překážkou provozu. S ohledem na závěry, k nimž dospěl NSS ve zrušujícím rozsudku, bylo nezbytné posoudit, který zákonný důvod uplatnili strážníci při nařízení odtahu žalobcova vozidla. Základní otázkou proto je, zda-li zasahující orgán postupoval podle § 19a až §19d zákona o pozemních komunikacích, upravující odtažení vozidla kvůli dočasnému zákazu či omezení stání nebo zastavení vozidel, nebo podle § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, který se týká vozidel představujících překážku provozu na pozemních komunikacích. Právní základ pro provedení zásahu totiž určuje další související povinnosti zasahujícího orgánu.

51. Z obsahu protokolu o odtahu vozidla č. xxx ze dne 30. 4. 2022 vyplývá, že o odstranění vozidla rozhodl oprávněný strážník městské policie na základě ustanovení § 45 odstavec 4 zákona o silničním provozu. Z obsahu Vyrozumění o oznámení podezření ze spáchání přestupku pak vyplývá, že v kolonce „*popis jednání*“ je uveden údaj „§ 27/1g + B28“, což soud vykládá v tom smyslu, že jde o porušení povinnosti stanovené v § 27 odstavec 1 písm. s) zákona o silničním provozu, podle něhož řidič nesmí zastavit a stát na jiných místech, kde by tím byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, zejména jízda ostatních vozidel, a to ve spojení s umístěnou dopravní značkou B-28 „*Zákaz zastavení*“.

52. Podle ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu (viz výše) tedy platí, že „*v případě, že překážkou provozu na pozemní komunikaci je vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie, přičemž jde-li o dálnici, zajistí odstranění vozidla na výzvu policisty některá z osob uvedených v odstavci 1; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.*“ V této souvislosti je vhodné zmínit komentář k zákonu, podle kterého „*při rozhodování o odtažení vozidla zkoumá policista nejdříve, zda stojící vozidlo skutečně tvoří překážku provozu. Ani při kladném zjištění to však automaticky neznamená nutnost vozidlo odtáhnout.*“ In: KOVALČÍKOVÁ, Daniela, ŠTANDERA, Jan. Zákon o provozu na pozemních komunikacích. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 116). O dané otázce pojednává i jiný komentář: „*Ne vždy však lze takové vozidlo automaticky označit za překážku provozu na pozemních komunikacích, kterou lze odstranit podle § 45 odst. 4 ProvPoz. Pro posouzení otázky, zda v daném konkrétním případě je vozidlo překážkou ve smyslu tohoto ustanovení, je rozhodující míra ohrožení bezpečnosti nebo plynulosti provozu, vyvolaného tímto vozidlem... Pro posouzení, zda vozidlo, které neoprávněně zastavilo nebo stojí, je překážkou provozu na pozemních komunikacích a zda může být v souladu s § 45 odst. 4 ProvPoz odstraněno, je správně uvážení orgánu, který je o této otázce v konkrétním případě oprávněn rozhodovat, tj. policisty nebo strážníka obecní policie. Ten je v souladu se zákonem povinen vycházet z toho, jaká je v daném konkrétním případě míra ohrožení bezpečnosti nebo plynulosti provozu vyvolaná nedovoleným zastavením nebo stáním vozidla.*“ In: VETEŠNÍK, Pavel, JEMELKA, Luboš. Zákon o obecní policii. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 327–328).

53. Pokud jde o ustanovení § 19a a § 19b zákona o pozemních komunikacích, soud považuje za vhodné na tomto místě doplnit shrnutí obsažené v komentáři k zákonu: „*Jako prostředek ultima ratio, je-li to nezbytné pro naplnění účelu, pro který byl vydán dočasný zákaz zastavení nebo stání silničního vozidla, je vlastník dotčené komunikace oprávněn vozidlo ponechané na komunikaci v rozporu s tímto zákazem odstranit a odstavit na jiném vhodném místě... Odstranit vozidlo podle tohoto ustanovení je oprávněn pouze vlastník dotčené pozemní komunikace... Bylo-li však opatření obecné povahy vydáno na návrh a ve prospěch jiného subjektu než vlastníka komunikace, nemohou tyto subjekty vozidla samostatně odstraňovat. Z jejich strany bude zapotřebí, aby se obrátily na vlastníka komunikace a dohodly se s ním na postupu... Po ukončení platnosti dočasného zákazu zastavení nebo stání je vlastník komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo odstranění nebo na jiné vhodné místo, které je na dohled místu odstranění... Neučiní-li tak, aniž by mu v tom cokoli reálně bránilo (viz níže), nejenže nepřipustně zasahuje do vlastnických práv majitele vozidla, ale zbytečně vytváří náklady spojené s parkováním vozidla na strážném parkovišti, které nemohou být přičítány k tíži majitele (provozovatele) vozidla (viz NS 33 Cdo 276/2012).*“ In: KOŠINÁROVÁ, Barbora. Zákon o pozemních komunikacích. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 146.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

54. Zásah provedený orgánem žalovaného, spočívající v pokynu k odstranění vozidla z pozemní komunikace, tak představoval nezákonný zásah do práv žalobce. Zasahující strážníci žalované strany nesprávně posoudili skutkové okolnosti vyplývající z předložené dokumentace, a na případ aplikovali neodpovídající právní úpravu. Pro postup podle § 45 odst. 1 a 4 zákona o silničním provozu je totiž rozhodující, zda vozidlo tvoří překážku provozu na pozemní komunikaci, či nikoliv – pouze v případě, že vozidlo tvoří překážku silničního provozu ve smyslu § 2ee zákona o silničním provozu, je policista nebo strážník městské policie oprávněn dát pokyn k odstranění vozidla podle režimu § 45 daného zákona.

55. Ze žaloby, vyjádření k žalobě, ani důkazů předloženými stranami nevyplývá, že by žalobcovo vozidlo tvořilo překážku silničního provozu ve smyslu zákona o silničním provozu. Tvrzení stran a důkazový materiál naopak naznačuje, že žalobcovo vozidlo fakticky představovalo překážku pouze pro organizátory zmiňované společenské akce.

56. Tato skutečnost vyplývá i z vyjádření žalovaného ze dne 29. 7. 2022, podle něhož se strážníci na místo „dostavili na základě telefonického oznámení organizátorů společenské akce s názvem XXXXXXXX, která se měla konat v nedalekém parku Xxx (xxx)... Vozidlo žalobce se nacházelo na neoznačené krajnici pozemní komunikace v působnosti dopravní značky č. B-28 „zákaz zastavení“ a... zároveň tvořilo překážku provozu na pozemní komunikaci, neboť svým umístěním bránilo vjezdu a stání vozidel organizátorů oprávněných ze záboru části pozemní komunikace.“ Také z pozdějšího vyjádření žalované ze dne 18. 10. 2022 obdobně vyplývá, že žalobcovo vozidlo se pouze nacházelo v záboru určeném pro parkování oprávněných osob a otázka, zda vozidlo reálně narušovalo či nenarušovalo provoz na pozemních komunikacích nebyla pro zasahující orgán při rozhodování nijak relevantní: „V daném případě proto není rozhodné, zda skutečně došlo k narušení bezpečnosti nebo plynulosti provozu. Postačí, že překážka provozu je způsobilá tento provoz na pozemních komunikacích narušit. Tak tomu bylo i v případě vozidla žalobce, které se nacházelo v tzv. záboru, který byl určen pro parkování vozidel osoby oprávněné.“

57. Z vyjádření hlídky provádějící zásah, které bylo poskytnuto dne 22. 5. 2022, vyplynulo, že policejní hlídka byla na místo přivolána organizátory akce a jednala s úmyslem zajistit chod soukromé akce: „Při příjezdu hlídky na místo určení organizátoři hlídky sdělili, že s pomocí denní směny se jim podařilo očistit ul. xxx a u xxx a provozovatelům vozidel, která svoje vozidla ponechala v ul. Xxx dali čas do večerních hodin s přeparkováním jejich vozidel. Na základě těchto skutečností se hlídka přesunula do ul. Xxx, kde byla zadokumentována a následně odtazena tři vozidla...“ Následně doplňuje, že „hlídka na místě nařídila odtahy vozidel na základě žádosti organizátorů akce ohledně daného záboru.“

58. Uvedené podle názoru soudu jasně nasvědčuje závěru, že skutečným důvodem odtahování žalobcova vozidla bylo naplnění účelu úpravy zvláštního užívání pozemních komunikací v režimu zákona o pozemních komunikacích, tedy zajištění hladkého průběhu společenské akce XXXXXXXX. V takovém případě byl zasahující orgán oprávněn postupovat výhradně podle úpravy § 19a a § 19b zákona o pozemních komunikacích.

59. Správné zjištění rozhodné právní úpravy je přitom nezbytné pro posouzení práv a povinností orgánu provádějícího zásah i adresáta zásahu. Orgán provádějící zásah dle § 19a a 19b zákona o pozemních komunikacích je oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s dočasným zákazem a odstavit je na vhodném místě, ovšem po pominutí důvodů je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné viditelné místo v bezprostředním okolí, nebo případně oznámit provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné si vozidlo vyzvednout. Naopak, podle § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu je v případě, kdy vozidlo tvoří překážku silničního provozu, vozidlo odstraněno na základě rozhodnutí policisty

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

nebo strážníka obecní policie, a to na náklad provozovatele vozidla (a není zde stanovena žádná další povinnost orgánu provádějícího zásah). Uvedené skutečnosti však zasahující strážníci nevzali v úvahu a rozhodli o odtahu vozidla, aniž by zcela jednoznačně, určitě a srozumitelně vyjádřili důvody tohoto kroku a odkazem na příslušné ustanovení právního předpisu porušení právní povinnosti právně kvalifikovali.

60. Policejní hlídka ve vyznění o oznámení podezření ze spáchání přestupku i v protokolu o odtahu vozidla ze dne 30. 4. 2022 (na č. 1. 77 soudního spisu) sice odkazuje na ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu, jedná se ovšem o kvalifikaci z pohledu zjištěného skutkového stavu zjevně nesprávnou. Pro aplikaci tohoto ustanovení totiž v daném případě nebyly naplněny zákonné podmínky, čímž došlo k nezákonnému zásahu do práv žalobce. Přestože materiálně byly naplněny podmínky pro postup dle § 19a a §19b zákona o pozemních komunikacích, orgán veřejné moci provedl zásah v režimu § 45 zákona o silničním provozu, který opravňuje k závažnějším zásahům do práv adresátů.

61. Městský soud v Praze proto uzavírá, že v nyní posuzované věci orgán veřejné moci zasáhl do práv žalobce tím, že dne 30. 4. 2022 nesprávně kvalifikoval žalobcovo protiprávní jednání, když vzniklou a výše popsanou situaci vyhodnotil jako existenci překážky provozu v režimu zákona o silničním provozu, přestože na základě okolností bylo na místě spíše k vozidlu žalobce přistupovat jako k dočasné překážce ve smyslu § 19b zákona o pozemních komunikacích. Na základě této nesprávné právní úvahy pak zasahující orgán provedl neoprávněný odtah žalobcova vozidla, čímž způsobil žalobci neodůvodněné náklady na odstranění vozidla ze zabrané pozemní komunikace.

62. Žalobci lze rovněž přisvědčit ohledně argumentu o irelevantnosti jiných přestupků obdobného rázu. Žalovaný je orgánem veřejné moci, který svou pravomoc vykonává striktně v mezích zákona. Proto použití autoritativní moci musí posuzovat případ od případu, oprávnění k zásahu do práv adresátů veřejné moci musí být vždy založeno na konkrétních skutkových okolnostech. Fakt, že žalobcovo vozidlo bylo v historii opakovaně parkováno na stejném místě (dřívější přestupky dokládá výpis z Centrální evidence přestupků), nelze považovat za důvod odůvodňující předmětný zásah do práv žalobce. To platí i tehdy, jestliže žalobce mohl být na základě dosavadního přístupu zasahujícího orgánu srozuměn s tím, že jeho protiprávní jednání může být klasifikováno jako přestupek podle zákona o silničním provozu, jehož důsledkem může být uložení adekvátní zákonné sankce. Pokud v projednávaném případě žalobce zanechal své vozidlo na identickém místě a orgán veřejné moci provedl zmiňovaný zásah s odůvodněním, že je v daném případě naplněna podmínka existence překážky provozu, zasahující orgán měl splnění této podmínky náležitě ověřit a doložit. Z provedených důkazů však nevyplývá, že by byla dána existence překážky provozu – žalobcovo vozidlo bylo překážkou pouze pro organizátory společenské akce. Lze proto uzavřít, že zasahující orgán nedoložil naplnění všech nezbytných zákonných předpokladů k provedení zásahu dostatečným způsobem.

63. Městský soud v Praze má za to, že z výše uvedeného vyplývá splnění povinnosti, k níž podepsaný soud zavázal NSS v bodě 35 zrušujícího rozsudku, tj. podle názoru soudu z provedeného dokazování vyplynul závěr, že vozidlo žalobce nebylo odtaheno proto, protože představovalo překážku provozu na pozemní komunikaci, neboť mohlo ohrozit bezpečnost či plynulost provozu, ale k jeho odtahování došlo kvůli dočasnému zákazu zastavení na daném místě na základě opatření obecné povahy ze dne 24. 3. 2022. Zasahující strážníci nesprávně právně skutek kvalifikovali, a proto je důvodná námitka žalobce, že pro odstranění jeho vozidla chyběl zákonný důvod. Strážník městské policie dle svého vyjádření nařídil odstranění vozidla v souladu s § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu. Legitimním důvodem pro odstranění vozidla podle tohoto ustanovení však není jeho stání v dočasném zákazu zastavení, ale skutečnost, že vozidlo tvoří překážku provozu. Žalovaný však od počátku tvrdil, že důvodem odtahu byl zábor svědčící třetí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

osobě. Soud proto dospěl k závěru, že skutečným důvodem odtahu byla hrozba, že třetí osoba nemohla na daném místě zaparkovat. Pokud bylo účelem opatření obecné povahy ze dne 24. 3. 2022 zakázat parkování vozidlům v místech, kde měly v tu dobu parkovat třetí osoby, nemělo to nic společného s bezpečností a plynulostí provozu. Ustanovení § 45 odst. 4 zákona o silničním provozu proto nemělo být na daný případ aplikováno. Jak uvedl NSS, tyto dva zákonné důvody odtahu není možné kombinovat, jelikož každý z nich plní odlišný účel a vede k odlišným důsledkům z hlediska trvalosti odtažení vozidla.

Závěr a náklady řízení

64. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že správní orgán žalobcem vytýkaného pochybení dopustil, protože žalobcem popsané jednání strážníků městské policie hl. m. Prahy vykazovalo znaky nezákonného zásahu. Strážníci žalované nezákonně zasáhli do práv žalobce tím, že provedli odtah žalobcova vozidla na základě nesprávné kvalifikace posuzovaného protiprávního jednání, soud proto žalobě vyhověl a podle § 87 odstavec 2 s. ř. s. výrokem tohoto rozsudku určil, že provedený zásah byl nezákonný. Výrok rozsudku soud z důvodu určitosti, srozumitelnosti a přehlednosti upravil tak, aby odpovídal ustanovení zákona (§ 87 odstavec 2 s. ř. s.).

65. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobci, vzhledem k tomu, že byl ve věci úspěšný, svědčí právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení proti žalované, která úspěch v řízení neměla. Výše náhrady nákladů řízení žalobce je v posuzované věci tvořena zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby v částce 3 000 Kč, soudním poplatkem z podané kasační stížnosti v částce 5 000 Kč, a náklady právního zastoupení žalobce Mgr. Anežkou Večeřovou, LL.M., advokátkou, v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. Odměna zástupkyně žalobce je tvořena třemi úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 11 odstavec 1 písm. a), b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, tj. převzetí a příprava zastoupení žalobce v řízení o kasační stížnosti, porada s klientem, písemné doplnění blanketní kasační stížnosti, a jeden úkon právní služby ve výši 1 550 Kč podle § 11 odstavec 2 a odstavec 3 advokátního tarifu, tj. písemné podání odůvodněné námítky podjatosti soudce NSS, a sedmkrát režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odstavec 3 advokátního tarifu, celkem 20 650 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. prosince 2023

Mgr. Marek Bedřich v.r.
předseda senátu